

Kiss Benedek

Istenimádó csapzott bivaly

Nem lázadok, Uram,
add csak rám a keresztet.
Mint súlyemelőnek a normát –
emeld a napi tesztet.

Bírom én s frászt hozna rám tán,
ha hirtelen levennéd a súlyokat.
Mint tárnavájó bányászt, ledöntene
a szabad léghuzat.

Maga körmén és fogán él a vad,
s azt hittem, nemes vad vagyok én is.
De ha magamra nézek,
látok egy csapzott bivalyt,
ki Téged imád mégis.

Ilyen az élet –
mondhatnám fejlesztve.
De nem tudom, mivel szolgáltam rá
ekkora kegyelemre.

Mocsarak partján
óvakodom a kártevőktől,
napi légybölés, langyos víz,
s feleségem jól bekenőcsöl.

Úgy fogom föl, mint kitüntetés,
különbén kárhozat csak az egész,
s bőghet az ember, ríhat,
míg szemét szedi ki
a légyhad.